

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň JUDr. Milady Haplové a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **N. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2005, č. j. 36 Az 29/2005 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 1. 2005, č. j. OAM-3372/VL-10-ZA04-2004. Citovaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1995 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. V kasační stížnosti namítala žalobkyně opětovně vady správního řízení, k vadám napadeného rozsudku však nic konkrétního neuvedla. Závěrem navrhl, aby tento rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Žalobkyně zároveň požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o tlumočníka do ruského jazyka.

Žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti byla žalobkyni zamítnuta usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2006. Žalobkyně byla zároveň vyzvána, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne tohoto usnesení doložila právní zastoupení advokátem, neboť sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Na tuto výzvu žalobkyně ve lhůtě stanovené soudem nereagovala a neučinila tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobkyně sama nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie, plnou moc advokátu, který by ji zastupoval v řízení o kasační stížnosti do spisu nedoložila. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobkyně v řízení o kasační stížnosti je odstranitelným nedostatkem podmínek k řízení, který se však navíc ani u soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, tlumočník pak nebyl ustanoven, neboť tato potřeba nevyšla v řízení o kasační stížnosti najevo.

Kasační stížnost byla odmítnuta. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. července 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu